

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione mysterij Natiuitatis Christi. Cap. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

to, quem ostendi per infinitam commu-
nicationem bonitatis meæ factus homo
similis tibi. Offer mihi millia holocausto-
rum in ara cordis tui compuncti, & hu-
miliati, & tantę charitatis stimulo inci-
tatus reuertere ad gratiam, & amicitiam
meam. Ego autem, vt amantissimus fra-
ter tuus, suscipiam te venientem de terra
longinqua, & introducam te in domum
Altissimi Patris mei, Qui videns te fratrem
meum esse, & à via mala recessisse, faciet
te participem hereditatis incorruptibilis,
quæ in cælis conseruatur ijs, qui per veram
pœnitentiam ex intimo cordis suspirant
ad æterna solatia paradisi mei.

*De consideratione mysterij Natiuitatis
Christi.*

CAP. XXIII.

EGO Vnigenitus Dei Filius primoge-
nitus ante omnem creaturam, fili
charissime, mirabili mysterio per natiui-
tatem temporalem exij de utero purissi-
mæ Genitricis meæ, vt tecum conuersa-
rer, & præberem tibi exemplum, quo om-
nes ferę sylvarum mansuescerent. Qualis
enim charitas tibi videtur, quod Altissi-
mus Deus, quem laudat astra matutina,
&

& cui subiacet omnis creatura, abbrevia-
 tus corpusculo infantili exiret ex utero
 Virginis ad patiendum ab hora illa ho-
 minum calamitates propter te? Quis co-
 gitasset vnquam tantam exinanitionem,
 qua ego humiliavi me, vt cum in forma
 Dei essem, assumpta forma ferui, nascerer
 in ciuitate Bethlehem, vbi quæ nō rapui,
 affluenter exolui incipiens pati pro cha-
 rissima mihi anima tua? Nunquid non
 mirabile est, quòd quem cæli cælorū ca-
 pere non poterant, reclinaretur in paruo
 præsepio, cum non esset ei locus in diuer-
 sorio? Quæ communicatio diuinæ Ma-
 iestati, & tã inauditæ indigentie, quã per-
 tuli ego, qui sum diues in misericordia?
 Considera, fili, mirabilia hæc, quæ non si-
 ne consilio facta sunt, sed ab æterna sapi-
 entia directa in salutem, instructionem,
 & consolationem tuam: & vide, quam
 malè vsus fueris tam ineffabili bonitate,
 & suauitate mea. Ego ad hoc veni in mū-
 dum, vt nascerer, in corde tuo, & haberē,
 pro mercede paupertatis, quam tēsi in
 stabulo, delectabile hospitium animæ
 tuæ. Et tamen ad eō alienus effectus es à
 me, vt nolis permittere mihi optatam
 habitationem domus tuæ. Natæ sunt in
 te yrticæ, & spinæ, & genimina vipera-

sum

rum locum inuenerunt in visceribus tu-
 is: & solus ego repellor, ne renascat in
 anima tua. Ostulte, & tarde corde ad-
 credendum, & quærendum verum, & v-
 nicum bonum tuum! Quando aperien-
 tur oculi tui, vt cognoscas, & diligas me,
 & aperias mihi penetralia cordis tui? Cõ-
 uertere tandem, fili, ad me, & sine vt per
 regenerationem poenitentiae renascat in
 anima tua. Die intra cõclauē cordis tui:
 Si Altissimi Dei Filius ideò natus est in
 mundo, & factus est ciuis vnius ciuitatis
 terrenæ, vt ego renouarer, & renascerer
 in illo, fieremque ciuis superne ciuitatis,
 quæ triumphat in cælis; quomodo iaceo
 in statu peccati, & repugno infinitis be-
 nedictionibus, & miserationibus eius?
 Quomodo non quæro reformari, ad for-
 mã exemplaris mei, quo nihil est amabi-
 lius siue in terra, siue in cælis? Qualis du-
 ritia est, quod sublimissimus Deus factus
 infans patiatur frig⁹, & egestatē extremã
 propter me, & ego vacē commoditatibus
 sæculi, quasi beatitudo mea in terrena
 substãtia cõsisteret? Paruulus filius datus
 est nobis, qui cum sit Rex Pacificus, por-
 tat principatum super humerum suum,
 ne grauet subditos, sed ferat languores
 eorum: Et ego ingrattissimus è plebe eius,

NON

non considero, quid egerit pro me, quasi
possem absque illo, foelicitatem inuenire.
Væ mihi, quàm stultè egi! Ego reuertar
ad Principem meū, cui dedit Pater æter-
nus sedem David patris eius, & compati-
ar illi, ne fortè excludar à domo Iacob, in
qua ille regnabit in æternam. Hæc si co-
gitaueris, fili, & tactus dolore transactæ
vitæ redieris ad me; ego te iterum partu-
riam, donec former in te dilectissimo cõ-
sorte, & amico meo. Et sic amabit te cle-
mentissimus Pater meus, qui quos præsci-
uit, & prædestinavit, voluit esse confor-
mes imaginì filij sui, vt sim ego primo-
genitus inter dulcissimos fratres meos,
qui quæsierunt, & dilexerunt me.

*De consideratione mysterij Circumcisio-
nis.*

CAP. XXIV.

Considera, fili, quam durum sit, con-
tra stimulum infiniti amoris mei
calcitrare, opera quæ ego feci pro te, sti-
muli sunt, quibus si resistas, vulneraberis:
egoque iustificabor in sermonibus meis,
& proculdubio vincam, cum te iudicaue-
ro. Quis enim adeò cæcus & delirus sit,
qui non videat, cor tuum durius esse la-
pidibus,

pidil
ctio
fant
labo
tuam
paup
post
mun
ne, v
tus
gere
le eff
cere
sola
tu p
van
æqu
tudi
& sa
dog
ope
cuc
& tr
uert
cor
quã
tuam
fort
feco